

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

10 maja

№ 33.

Rok 1922.

Treść: 263.	Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn	468
264.	Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń	470
265.	Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się spółdzielni.	474
266.	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień pruskiej ustawy o podatku dochodowym z dnia 19 czerwca 1906 r. i ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej	475
267.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1922 r. w przedmiocie ustalenia właściwości i siedziby okręgowych urzędów ziemskich w b. dzielnicy pruskiej	477
268.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok podatkowy 1921 od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego	478
269.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wysokowych z jęczmienia, owsa i ich przetworów	479
270.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 maja 1922 r. w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na 3 zmiany w tartakach	479
271.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie upoważnienia urzędów celnych drogowych do odprawy bez ograniczeń środków lokomocji w ruchu podróży i granicznym	480
272.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 r. w sprawie nadania Automobilklubowi Polski w Warszawie prawa wydawania tryptyków samochodowych	480
273.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.	480
274.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z 13 kwietnia 1922 r. o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych	480

275. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą 481
276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1922. 481

263.

U s t a w a

z dnia 31 marca 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Art. 1. Art. 2 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek nie należy się, gdy czysta wartość otrzymanego majątku nie przewyższa 500.000 mk., o ile majątek przechodzi na małżonka lub zstępnego, a 100.000 mk. o ile majątek przechodzi na inną osobę.

Również nie podlegają podatkowi: sprzęty pokojowe i kuchenne, pościel, odzież i bielizna, przeznaczone do użytku w gospodarstwie domowym spadkodawcy lub darującego, a przechodzące na małżonka lub krewnego w linii prostej, jeżeli wartość ich nie przewyższa 500.000 mk.”.

Art. 2. Taryfa opodatkowania spadków i darowizn (załącznik do art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do ustawy niniejszej.

Art. 3. Art. 20 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) uzupełnia się następującym ustępem drugim:

„O ile chodzi o opodatkowanie majątku spadkowego, przechodzącego na zstępnym małoletnim lub na wdowę po spadkodawcy, władza skarbową zbadać, urzędu przed wysłaniem nakazu płatniczego — po uprzednim zasięgnięciu na żądanie płatnika opinii zaprzysiężonych znawców (art. 6) — czy zachodzi warunek, określony w zdaniu pierwszym niniejszego artykułu, a w razie istnienia tego warunku zezwoli w nakazie płatniczym na odróczenie płatności podatku lub na uiszczenie ratami”.

Art. 4. Sumę 50.000 mk., przewidzianą w art. 22 i 45 powołanej ustawy, podwyższa się do 500.000 mk.

Art. 5. Art. 35 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Urzędy stanu cywilnego są obowiązane przysyłać władzy skarbowej wyciągi z każdego aktu zejścia.

Urzędy gminne (wiejskie i miejskie) obowiązane są na żądanie władzy skarbowej udzielać wiadomości o stosunkach majątkowych osób zmarłych oraz o spadkobiercach.

Osoby, obowiązane do uiszczenia podatku, jak również wykonawca testamentowy, kurator spadku wakującego, dłużnicy spadkodawcy oraz osoby, w których posiadaniu znajdują się przedmioty spadkowe,

mają na wezwanie władzy skarbowej dostarczyć danych, potrzebnych dla wymiaru podatku. Jeżeli obowiązany do dostarczenia danych jest małoletnim nieusamowolnionym, lub bezwłasnowolnym, to obowiązku powyższego winien dopełnić ojciec lub opiekun.

Szczegółowe przepisy w przedmiotach, objętych niniejszym artykułem wydane będą rozporządzeniem”.

Art. 6. Szacunek majątku, od którego należy się podatek spadkowy lub podatek od darowizn, ma być podany w sumie, wyrażającej wartość sprzedażną. Jeżeli suma podana, zdaniem władzy skarbowej, nie odpowiada wartości sprzedażnej, to władza skarbową ma wezwać podatnika do odpowiedniego podwyższenia podanej wartości, wyznaczając mu termin najmniej 2-tygodniowy do odpowiedzi. O ileby podatnik nie odpowiedział, lub jeżeliby ponowne jego oświadczenie pozostawiało wątpliwość co do trafności szacunku, władza skarbową ustali wartość sprzedażną na podstawie opinii znawców, zaprzysiężonych przez sąd. Jeżeli wartość, w ten sposób ustalona, przewyższa wartość, podaną przez podatnika, więcej niż o trzecią część, to koszty tego ustalenia wartości poniesie podatnik.

Gdzie niema stałe ustanowionych i zaprzysiężonych znawców sądowych dla odnośnego zakresu wiadomości, lub gdy liczba ich nie wystarcza, sąd na żądanie władzy skarbowej ustanowi stałych znawców i odbierze od nich przysięgę. Właściwość sądów w tych wypadkach oraz sposób ustanawiania, zaprzysięgania i wynagradzania znawców określi rozporządzenie.

Art. 7. Uchyła się art. 36 ustawy z dn. 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) oraz §§ 36, 39 i 43 ustawy o podatku spadkowym dla Rzeszy Niemieckiej z dnia 3 czerwca 1906 r. (Dz. Ust. z 1906 r. str. 654).

Zdanie pierwsze § 37 powołanej ustawy niemieckiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby, obowiązane do uiszczenia podatku, mają na wezwanie władzy skarbowej złożyć w terminie, przez tę władzę oznaczonym, zeznanie majątku spadkowego”.

Art. 8. W zakresie opodatkowania spadków ustawa niniejsza — z wyjątkiem art. 4 — będzie stosowana do spadków, otwartych w czasie od dn. 1 lipca 1921 r., co do których do dnia jej ogłoszenia nie dokonano wymiaru podatku spadkowego.

O ile zaś od spadków, otwartych w czasie od dnia 1 lipca 1921 r. podatek spadkowy został wymierzony przed ogłoszeniem niniejszej ustawy, służy podatnikowi, bez względu na to, czy podatek zapłacił czy nie, prawo wniesienia zażalenia do Ministerstwa Skarbu, które nakaze zrewidowanie dokonanego

wymiaru i w wypadkach wymierzenia niezgodnego z ustawą z dnia 29 maja 1920 r. oraz w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, obniży odpowiednio podatek. Prawo wnoszenia tych zażaleń przysługuje zainteresowanym w przeciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Zażalenia te winny być rozstrzygnięte i ewentualne nadpłaty zwrócone najpóźniej w ciągu roku od ich zgłoszenia.

Art. 9. Art. 3 i 6 niniejszej ustawy stosowane będą we wszystkich przypadkach, w których do dnia ogłoszenia ustawy nie dokonano wymiaru podatku.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Załącznik do poz. 263.

Taryfa opodatkowania spadków i darowizn.

Po- zy- cja	Określenie podatnika według jego znamion osobliwych, w szcze- gółności według jego stosunku do spadko- dawcy lub darującego	Czysta wartość otrzymanego majątku w markach polskich													
		do 100 tys.	ponad 100 tys. do 300 tys.	ponad 300 tys. do 500 tys.	ponad 500 tys. do 1 mil.	ponad 1 mil. do 2 mil.	ponad 2 mil. do 4 mil.	ponad 4 mil. do 8 mil.	ponad 8 mil. do 15 mil.	ponad 15 mil. do 25 mil.	ponad 25 mil. do 40 mil.	ponad 40 mil. do 60 mil.	ponad 60 mil. do 80 mil.	ponad 80 mil. do 100 mil.	ponad 100 mil.
		Podatek wymierza się według niżej podanej stopy procentowej:													
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n
1	Małżonek. Zstępny. . .	—	—	—	2	3	4	5	6	8	10	12	14	17	20
2	Wstępny. Przysposobio- ny. Zięć lub synowa . .	—	3	4	5	6	7	8	10	12	15	18	21	25	25*)
3	Rodzeństwo rodzone lub przyrodnie. Dzieci ro- dzeństwa. Pasierb . . .	—	4	6	8	11	14	17	20	23	26	29	32	36	36*)
4	Krewni do 4 stopnia wyżej nie wymienieni (rodzeństwo rodziców, rodzeństwo dziadków, wnukowie rodzeństwa, rodzeństwo stryjeczne lub cioteczne).	—	7	9	11	14	17	20	24	28	32	36	40	45	45*)
5	Fundacja, zakład, zrze- szenie lub związek sa- morządny, mające sie- dzibę w Państwie Pol- skim—co do majątku, otrzymanego na pod- stawie rozporządzenia ostatniej woli lub daro- wizny na cele dobro- czynne, nauki lub na- uczania	—	—	2	3	4	5	6	7	8	10	12	14	17	20
6	Inni	—	10	14	18	22	26	30	35	40	45	50	55	60	60*)

*) Od majątku, którego czysta wartość przewyższa 100 mil. marek, a który otrzymuje podatnik, wymieniony pod poz. 2, 3, 4 lub 6, wymierza się podatek jednolicie według stawki, wymienionej pod lit. „n”.